

[Knuud Jespersen.]

ret en usandsynlig langsom udvalgsbehandling. Vi er ikke medlemmer af det udvalg, vi ved ikke, hvor mange diskussioner der er foregået, men når denne langsommelige behandling har fundet sted, så kan det næppe være, fordi man har været politisk interesseret i fra regeringens side at fremme forslaget til hurtigt behandling. Jeg synes derfor, at denne afstemning, der finder sted, må være en meget alvorlig understregning af, at tredjebehandlingen må komme så hurtigt som muligt i denne sag, at man ikke bør lave flere trakasserier, at man ikke bør forsøge med forskellige manøvrer at udskyde, efterprøve eller på anden måde påvirke, sådan, at man ikke kan komme til at behandle den side af sagen. I forvejen er vi jo i den situation, at det danske folk med megen opmærksomhed kigger på folketinget og vel nok venter, at denne helhedsplan, som vi har kaldt en tvangslov, i morgen sammen med køleskabsskat og andet vil være med til at fremkalde et valg. Derfor synes jeg, at man både af hensyn til parlamentarisk retfærdighed og også for at hævde tingets arbejdsområde og autoritet — det trænges der vistnok til — bør behandle denne sag i hast.

Vi kan anbefale, at man stemmer både ved anden og tredje behandling for dette forslag, hvis formål er at afskaffe de afgifter, der blev indført, og som aldrig burde være indført.

Poul Westergaard (DR):

Det fremgår af betænkningen, at retsforbundets gruppe ved betænkningssagens afgivelse endnu ikke havde taget stilling til forslaget, idet vi endnu afventede finansministerens svar på vore spørgsmål i skatte- og afgiftsudvalget om den statsfinansielle problematik omkring en eventuel vedtagelse af dette lovforslag.

I betragtning af vores deltagelse i septemberforliget med regeringen om skattelettelser på 7 mia kr. tilvejebragt på et nærmere fastlagt grundlag synes vi, det var helt na-

turligt og selvfølgeligt, at vi i udvalget rejste dette spørgsmål om dækning for lovforslaget over for finansministeren, også for måske på det grundlag af få en drøftelse med de øvrige forligspartier om spørgsmålet. Nu foreligger finansministerens svar, og det går i al sin enkelthed ud på, at spørgsmålet om at skaffe dækning for lovforslaget ikke vedkommer finansministeren. Det er alene, siger finansministeren, et anliggende for de partier, der agter at stemme for lovforslaget.

Jeg synes, det er et mærkeligt svar fra en finansminister. Jeg går ud fra efter mit kendskab til venstres politik, at finansministeren rent faktisk i vid udstrækning beskæftiger sig med at skaffe dækning for love, som heller ikke venstre og finansministeren har stemt for. Her er altså et tilfælde, som finansministeren mener ligger uden for hans område.

Det er klart, at når regeringen lægger denne sorgløshed for dagen over for et sagligt og — det kan jeg garantere — velment spørgsmål fra et forligsparti, så må vi naturligvis føle, at der ikke kan være nogen særlig grund til at opretholde vores betænkeligheder med hensyn til problemet om at skaffe særlig dækning for dette lovforslag — et lovforslag om bortfald af afgifter, som vi i sin tid gjorde hvad vi kunne for at undgå. Vi stemte jo klart imod disse afgifter.

Hvis vi altså med finansministerens svar har fået det endelige udtryk for regeringens syn på den sag, det endelige udtryk for regeringens forhandlingsvilje omkring provenus spørgsmålet, så må det være helt naturligt, at vi ved tredje behandling stemmer i overensstemmelse med den holdning, som retsforbundet hele tiden har haft til disse afgifter.

For at forebygge misforståelser vil jeg gerne understrege, at vi naturligvis ikke dermed på nogen måde har taget stilling til endelige støttet den grundelse, som fremskridtspartiet har givet for sin kovending i denne sag, når man nu vil have ophævet de afgifter, som fremskridtspartiet selv for få